דף ד

דף ד

דף ד

כל הגדול מחבירו בולע את חבירו

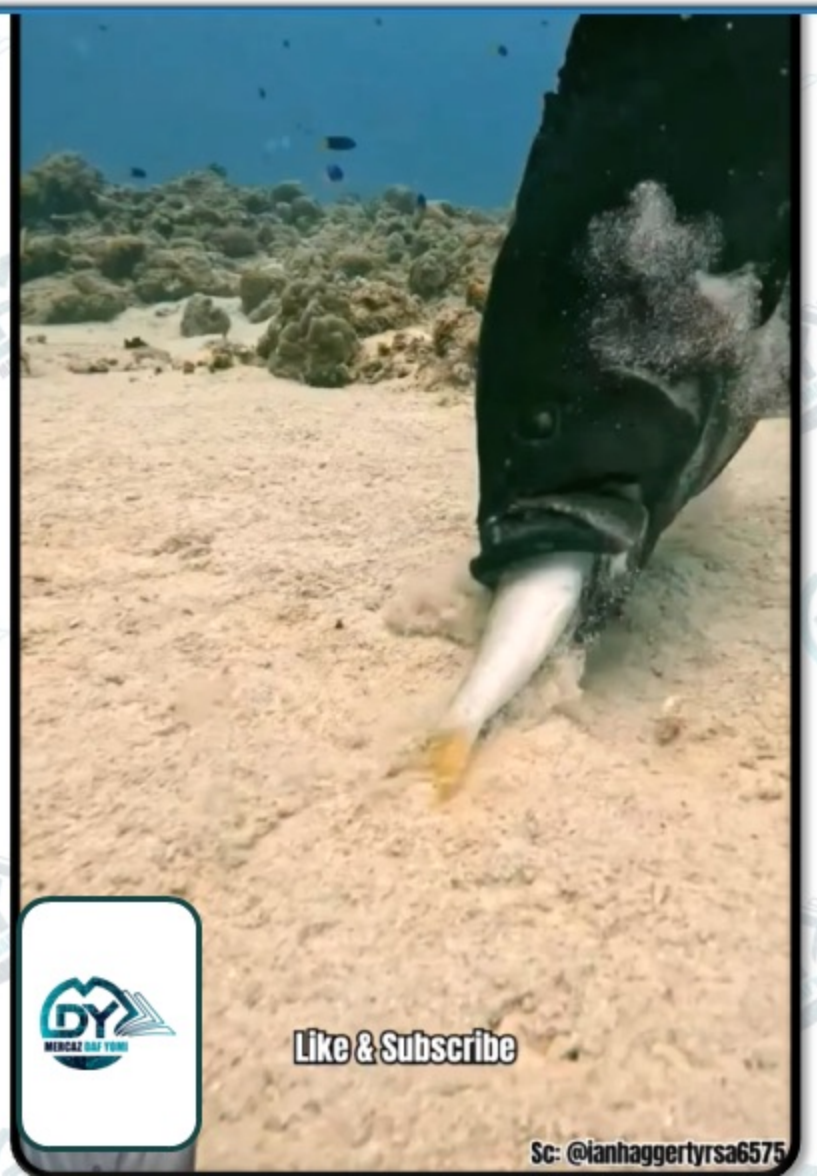

סדר

תודה וקול זמרה

בבתי כנסיות במדינות בריטניא

ביום

הושם כתר מלכות בראש

המלך צ'ארלס יר"ה

ובראש

המלכה קמילא יר"ה

יום שבת קודש ט"ו אייר תשפ"ג

PRAYERS OF THANKSGIVING AND SUPPLICATION
TO MARK THE
CORONATION
OF THEIR MAJESTIES

KING CHARLES III
AND
QUEEN CAMILLA

SHABBAT, 6TH MAY, 2023
15 IYAR, 5783

Office of The
CHIEF RABBI

מלכים א׳ א: ל״ט

וַיִּקַּח צָדוֹק הַכֹּהֵן אֶת־קֶרֶן הַשֶּׁמֶן מִן־הָאֹהֶל וַיִּמְשַׁח אֶת־שְׁלֹמֹה
וַיִּתְקְעוּ בַשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה:

תפילה עבור המלך

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים,
בְּךָ מְלָכִים יִמְלֹכוּ וְשָׂרִים יַשְׁרוּ. אַתָּה תְּכוֹנֵן כִּסְאָם וּבְיָדְךָ הוֹדָם
וְתִפְאַרְתָּם. אַתָּה הוֹשַׁבְתָּ אֶת־עַבְדְּךָ הַמֶּלֶךְ צ׳ארלס עַל־כִּסֵּא
אֲבוֹתָיו. וְשַׂמְתּוֹ עֶלְיוֹן לְאֻמִּים תַּחַת שִׁבְטוֹ שֵׁבֶט מִישׁוֹר וְחֶסֶד
שֵׁבֶט חֵרוּת וְשַׁלְוַת־עַמִּים.

וְהִנֵּה נִמְשַׁח הַיּוֹם לְמֶלֶךְ וְנֵזֶר מַלְכוּת נִתַּן בְּרֹאשׁוֹ. מִכַּנְפֵי
הָאָרֶץ קוֹל תְּרוּעַת מֶלֶךְ שָׁמַעְנוּ. אַשְׁרֵינוּ הַחוֹסִים בְּצִלּוֹ
שֶׁאֲנַחְנוּ מַכְתִּירִים אוֹתוֹ בְּשִׁיר וּבְרִנָּנָה יַחַד עִם־כָּל־יוֹשְׁבֵי
אַרְצוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ. וְלִבֵּנוּ יָהֵגָה לְךָ תּוֹדָה שֶׁשָּׂמְתָּ חֶלְקֵנוּ בָּהֶם
וְשֶׁהֶחֱיִתֵנוּ וְקִיְּמְתָנוּ לְיוֹם שִׂמְחַת מַלְכֵּנוּ.

לָכֵן בְּהַלֵּל וּבְזִמְרָה נָבוֹאָה בֵּיתֶךָ גַּם בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים נְקַדְּמָה
פָּנֶיךָ. אָנָּא יהוה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ. הַאֲרֵךְ יָמָיו בַּטּוֹב וְשָׁנָיו
בַּנְּעִימִים וְכַאֲשֶׁר שַׂתָּ לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז כֵּן תְּעַטְּרֵהוּ עֹז וְהָדָר
וְשֵׁמֶן שָׂשׂוֹן מְשַׂחֵהוּ. שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחֻהוּ יִקִּים
בּוֹ יִקְרָאנִי וְאָעֲנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ. אֹרֶךְ
יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי.

הַאֲצֵל מִשִּׁפְעַת טוּבְךָ עַל־הַמַּלְכָּה קְמִילָא הָעוֹמֶדֶת לִימִין
הַמֶּלֶךְ בִּיקָר תִּפְאַרְתָּהּ וְטַל בְּרָכוֹת הָרֵק עַל־כָּל־בֵּית הַמְּלוּכָה.
תֵּן בְּלֵב יוֹעֲצֵי הַמֶּלֶךְ וּבְחִירֵי־הָעָם רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה בְּהִתְאַסְּפָם
לְהַמְתִּיק סוֹד וּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם כּוֹנְנָה עֲלֵיהֶם.

קָרֵב הַיָּמִים אֲשֶׁר יִוָּדַע בַּגּוֹיִם כִּי אֵב־אֶחָד לְכֻלָּנוּ וְאַל אֶחָד
בְּרָאֲנוּ. אָז יוֹפִיעַ אוֹר צֶדֶק עֹלָמִים וּמְלֹאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת־
יהוה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים אָמֵן.

תפילה עבור משפחת המלוכה

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים, מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת
כָּל־עוֹלָמִים. הוּא יְבָרֵךְ

OUR SOVEREIGN LORD, KING CHARLES,

OUR GRACIOUS QUEEN CAMILLA,

THE PRINCE AND PRINCESS OF WALES,

AND ALL THE ROYAL FAMILY.

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו, יְחַיֵּהוּ, וְיִשְׁמְרֵהוּ, וּמִכָּל־צָרָה
וְיָגוֹן יַצִּילֵהוּ. וִיבָרֵךְ וְיִשְׁמֹר אֶת צְבָא הַמֶּלֶךְ. וְיִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב
כָּל־יוֹעֲצָיו, רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה, לְהַחֲזִיק שְׁלוֹם הַמַּלְכוּת, וְשַׁלְוַת
עַמּוֹ, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד וֶאֱמֶת עִם־כָּל־יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו, וּבְיָמֵינוּ,
יִפְרֹשׂ אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם סֻכַּת שָׁלוֹם עַל־כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, וּבָא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְנֹאמַר אָמֵן.

ישעיהו פרק נד פסוק ט

כִּי־מֵ֣י נֹ֗חַ זֹ֤את לִ֙י֙ אֲשֶׁ֣ר

נִשְׁבַּ֔עְתִּי מֵעֲבֹ֥ר מֵי־נֹ֖חַ עוֹ֑ד

עַל־הָאָ֣רֶץ כֵּ֤ן נִשְׁבַּ֙עְתִּי֙

מִקְּצֹ֣ף עָלַ֔יִךְ וּמִגְּעָ֖ר בָּֽךְ׃

יחזקאל פרק ט פסוק ו

זָקֵן בָּחוּר וּבְתוּלָה וְטַף
וְנָשִׁים תַּהַרְגוּ לְמַשְׁחִית
וְעַל־כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־עָלָיו הַתָּו
אַל־תִּגַּשׁוּ וּמִמִּקְדָּשִׁי תָּחֵלוּ

שדיה בידם למחות. והא דאמרי׳
בסוף חזקת הבתים (ב״ב דף ס:) מוטב
שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין היינו
בדבר שידוע שלא יקבלו אם ימחו(ט):

דהמתו לא הוה ידע: **רגע** במימריה. וא"ת מה היה
יכול לומר בשעה מועטת כזאת ויש לומר היה אומר כלס והקב"ה
הפכו ואמר מלך כדכתיב (במדבר כג) ותרועת מלך בו ורבי אליהו[פ] היה
מפרש שאין צריך רק להתחיל קללתו
באותו רגע תדע שהיה רוצה להאריך
בקללתו כדאיתא בחלק (סנהדרין דף קה:)
מברכותיו של אותו רשע אתה למד
מה היה בלבו: ה"ג **ומגלן** דרגע

דן והכא אמרת דקמייתא דן [מ]: אמת

קנה. הולא הולאות על תלמוד תורה:

דידיס[1]: כיון דאיכא צבורא דמצלי לא מדחי. פי׳ ר״ת הא דמשמע הכא דמהני אפי׳ כשהצבור מתפללין במקום אחר היינו דוקא דלא מדחי אבל איכא נשמעת אלא במקום שהצבור מתפללין כדאמרינן בפ״ק דברכות (דף ו.) אין תפלתו של אדם נשמעת אלא עם הצבור:

(ל) וַתֹּאמֶר הָאָתוֹן אֶל־בִּלְעָם
הֲלוֹא אָנֹכִי אֲתֹנְךָ אֲשֶׁר־רָכַבְתָּ
עָלַי מֵעוֹדְךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
הַהַסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ
כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא׃

דף ד

שלש שעות ראשונות

שלש שעות שניות

לומד תורה

דן דין

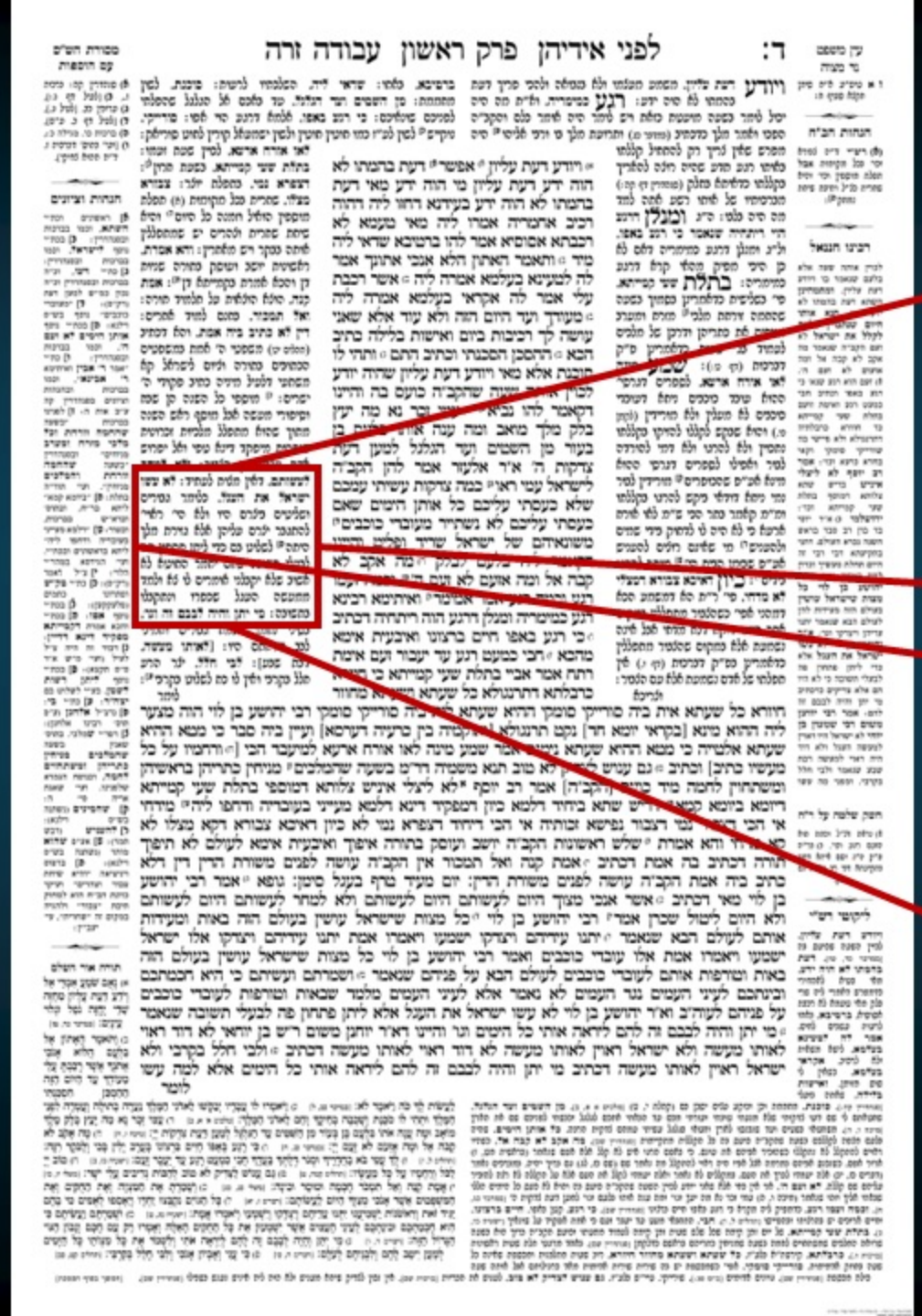

לעשותם. דאין מצות לעתיד: לא עשו
ישראל את העגל. כלומר גבוריס
ושליטים גילרס היו ולא הי׳ ראוי׳
להתגבר ילרס עליהן אלא גזירת מלך
היתה [ס] לשלוט בס כדי ליתן פתחון פה
לבעלי תשובה שאם יאמר החוטא לא
אשוב שלא יקבלני אומריס לו לא ולמד
ממעשה העגל שכפרו ונתקבלו
בתשובה: מי יתן והיה לבבם זה וגו׳.